

NEWSLETTER

elokuu 2006

Niinpä ollaan sitten jo elokuun lopussa ja syksy lähestyy. Kulunut kesä on ollut melkoinen intiaanikesä ja sitä on jatkunut uskomattomasti paistatellen näihin päiviin saakka. Itsekullakin on varmasti ollut vaikea päästä työ/koulu-rytmiin kiinni kun ulkona lomasäät vain jatkuu ja jatkuu. Itsekin opin lomalla viettämään pienen siestan ruuan päälle ja nyt töissä kun pitäisi naputella tietokonetta ruuan jälkeen, huomaa että pää on oppinut siestaan ja silmät tuppaa lupsumaan alkuiltapäivästä.

Myös ratsastustuntien järjestäytyminen on kestänyt tavanomaista pitempään, kun itsekukin venyttää kesämenojaan. Mutta eiköhän tässä pikkuhiljaa päästä työjärjestykseen kun syksykin näyttää nostavan päätään kertoen että asumme edelleen Suomessa eikä Välimeren maassa.

Ratsastusleirillä: Hilja ja Pauliina

Junioireistamme hyvät kaverukset kävivät kesällä ratsastusleirillä, ja tässä on Hiljan tekemä selostus heidän kesäseikkailustaan.

Kuvassa: Hilja hivenen vanhassa talvikuvassa Millin kanssa

Leiripaikka oli sama kuin Janinalla ja Emmyllä eli Kiviharjun tila. Leirillä olimme 18.-21.6. Olimme siellä siis 4 päivää ja ratsastimme yhteensä 6 tuntia.

Leiriläisiä oli 14 ja ryhmät oli jaettu ratsastuskokemuksen mukaan. Tunneilla harjoiteltiin kiemurauria ja istuntaa yms. Leikimme myös ratsastusleikkejä kuten peiliä ja väriä.

Teoriatunnilla kertosimme hevosen harjaamisen ja satuloinnin sekä putsasimme varusteita.

Leirillä oli myös tietokisa, leirikaste sekä hevosille pidettävät missikisat.

Leirillä oli kiltit hevoset sekä mukavat ohjaajat.

Pikkuvarsat Nikke ja Nemea

Pikkuvarsat ovat ystävyystyneet hienosti ja leikkivät innokkaasti keskenään. Suosittu leikki niillä on laukata laitumen päässä oleva maastopolun pätkeä ympäri ja hypätä metsästä takaisin pellolle vauhdikkaasti ojan yli.

Tätä lenkkiä ne voivat vetää peräkanaa laukaten monta kierrosta.

Kuva: Nemealla on piiitkät jalat joita on välistä paha pitää järjestyksessä

Millin varsa Nikke on jatkuvassa väri­vaihdossa ja siitä tulee kuin tuleekin kimo eli myöhemmin siis valkoinen. On mielenkiintoista seurata sen lähes päivittäin erottuvaa värin muuntumista.

Kuva: Nikke haalistuu ja kasvaa niin että on pian Millin korkuinen

Moni pienemmistä ratsastajistamme varmaan odottelee jo kovasti koska Milli palaa takaisin töihin. Lohdutukseksi voidaan sanoa, että siihen ei mene enää kovin monta viikkoa.

Milli aloittelee luonnollisesti hyvin hissukseen ja totuttelee taas ratsuponin rooliin mammatouhun jälkeen. Milli itse näyttää kylläntyneeltä äidin rooliin ja olisi varmaan jo kovasti tulossa tositoimiin.

Ratsastustuntien maksukäytännön muutokset

Nykyisin käytössä ollut "omavalvonta", jossa jokainen on itse pitänyt kirjaa poissaoloistaan ja vähentänyt ne tuntilaskustaan on ratsastajamäärän noustua osoittautunut liian työlääksi sivutoimiselle talousosastollemme. Tunteja ja maksuja on ollut käytännössä liian kova työ täsmäyttää.

Niinpä olemme ottaneet oppia miten muissa talleissa on asiaa ratkaistu ja päädyimme tuntilippu­systemiin.

Lippu-nippu sisältää tutusti 5 ratsastuskertaa ja se on voimassa lunastusajankohdasta 6 viikkoa eteenpäin.

Myös tuntihintoja on hieman tarkastettu ja lipulla ostettuna tunti maksaa 20 eur.

Uusi käytäntö sekä hinnat astuvat voimaan syyskuun alusta.

Tästä asiasta on jaettu myös erillinen tiedote elokuun laskun yhteydessä.

Tallitavoista

Kesän aikana on joukkoomme liittynyt uusia ratsastajia. Siksi onkin syytä taas kerrata muutama perussääntö tallilla olemisesta ja käyttäytymisestä.

1. Tule ajoissa

Tunnille on hyvä tulla ajoissa, noin 30-15 min ennen tuntia. Useimmiten jokainen hoitaa ja laittaa oman hevosensa ja se on hyvä tehdä rauhassa. Hevosta ei kuitenkaan tule satuloida liian aikaisin niin että se joutuu seisomaan suitsittuna karsinassa. Se on epämukavaa hevoselle ja lisäksi hevosta ei saa jättää yksin karsinaan suitset ja satula päällään, se voi jäädä niistä kiinni jonnekin ja rikkoa ne.

2. Tallissa ollaan hillitysti

Tallissa ei saa juosta, hälistä tai muuten sähläillä. Hevoset asuvat siellä ja viihtyvät parhaiten rauhallisessa ympäristössä.

Hevosille ei myöskään saa antaa makupaloja, koska siitä seuraa kateutta ja lisäksi hevoset oppivat pian vaatimaan makupaloja varsinkin äänekkäästi.

3. Ratsastaja on oman hevosensa kapteeni

Karsinaan vain yksi henkilö kerrallaan eli ratsastaja, ei kaverit tai muut omaiset. Huolehdi että pikkusiskot- ja veljet eivät ole liian lähellä hevosta kun talutat sen ulos. Säilytä vähintään hevosenmitta turvavälinä kun talutat hevostasi maneesiin. Suurin osa onnettomuuksista hevosten kanssa sattuu hevosta hoitaessa tai maasta käsiteltäessä. Ja hevosesi ratsastajana sinun tulee huomioida koko ajan itsesi ja muiden turvallisuus.

4. Tallialue on savuton alue

Ratsastus on urheilua ja siihen ei kuulu tupakointi. Se ei varmaankaan ole tallimme junioreiden ongelma, mutta sekä esimerkin ja varsinkin turvallisuuden takia tupakointi on kielletty koko tallin/maneesin alueella myös lapsiaan odottavilta vanhemmilta.

Kuva: Korkeasaarella kesäreissulla nähtiin Przewalskin hevosen varsa. Ihan näytti hevoselta tämä alkuhevoinenkin

Kuukauden hevonen

Kuukauden hevonen: Arabella 977 (1974 – 1993)

Olemme ehtineet käydä läpi kaikki tallimme hevoset kesän pikkuvarsoja lukuunottamatta. Joten nyt on aika ottaa käsittelyyn tallimme kasvattien kanta-äiti eli Puksun ja Pellen äiti Arabella, josta koko kasvatustoimintamme sai alkunsa.

Kuva: Arabella ja Jukat Jokinen & Rantanen n.1980 Hyrylän raviksella oli hyppykapasiteettia ja taitoa. Mutta hyppääminen sillä oli usein vaikeaa kun se pukitteli vähän milloin sattui, ennen tai jälkeen estettä. Muutoin se oli erittäin kiltti. Lisäksi sen kilpailamista haittasi kova herkkyyys pölylle eli se oli usein yskäinen. Siihen aikaan ei vielä hevosille syötetty tuorerehua, joka olisi todennäköisesti poistanut ongelman siltä.

Arabella jätti neljä varsaa. Yllämainittujen lisäksi sillä on tamma Parabella, joka asuu Teppo Hakalan tallissa Tuusulassa ja Oberon Perrier, joka asuu Lahden lähistöllä.

Arabellan varsoiksi voidaan ehkä myös laskea Juuli ja Julle, koska Arabellan myötävaikutuksesta allekirjoittanut tutustui ratsutilamme emäntään. Arabellan terveys alkoi rakoilla kantaessaan Oberonia, ja se oli jo miltei menehtyä heti Oberonin synnyttä ähkyy. Se lyyhistyi tajuttomana pihalle ähkyn uuvuttamana, niin että myös me olimme varmoja sen kuolemasta. Mutta päästimme

viimeisenä keinona pikkuvarsan sen ympärille nuuhkimaan ja ynisemään emäänsä. Se oli sydäntäsärkevä näky, joka jäi mieleeni lähtemättömästi. Varsastaan tamma sai kuin saikin voimia ja ihmeen kaupalla palasi takaisin ja hoiti pikkuvarsansa kunnialla luovutusikänsä asti.

Hyvää alkavaa syksyä.
Terveisin

Arabellan (säkä 161 cm) isä oli Syrius ox ja emä Katja ja emänisä Magnat. Arabellan kasvattaja on Outi Rangell. Syriuksen nimen perässä oleva ox tarkoittaa sitä että se on arabialainen. Vaikka Arabella oli siis puoliksi arabi niin se ei siitä juuri ulospäin näkynyt. Kun katsot Puksua niin se on liki identtinen äitinsä kanssa (vain suurempi). Mielenkiintoisinta on, että Arabellan arabi-tausta näkyy selvimmin toisessa sukupolvessa eli jos katsot tarkasti Espen Perrierin päätä, huomaat selvän arabeille tyypillisen nenäpiin muodon tai kun se juoksee innoissaan, niin häntä on pystyssä kuin parhaalla arabi-orilla ikään.

Luonteeltaan Arabella oli varsin kuuma, sillä

Kuva: Arabella oli vauhtia ja vaarallisia tilanteita